

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

LXVIII. Fides & justitia an sint propria electorum; amittique possint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

VI. RATIO docet. 1. Quia quæ pendent ex sola Dei voluntate, credi non debent, nisi ex certa Reuelatione: cum nemo scire possit, quid sit in homine; minus quid in Deo. At talis est prædestinatio, Rom. 9. *Quia cuius vult, miseretur; & quem vult, indurat.* Et quos elegit, ex misericordia, non ex operibus elegit.

2. Quia nescit homo an dignus sit odio, an amore, secundum præsentem iustitiam: ergo minus secundum Dei Decretum.

3. Quia Aug. *ibid.* ait, Incertitudinem esse perutilem ad humilitatem.

4. Quia perutile idem est ob reprobos, qui si scirent reprobationem, desperarent. Ita S. Prosper l. 2. de *vocatione gentium c. ult.*

DICO AD I. Hæsitatio est contraria orationis & Fidei, & Fiduciam. Fidei; qua credendum velle nobis bona Deum; at, an expediant nobis, nescimus. Sic Christus & Paulus ter orant, nec impetrarunt, licet credentes. Ita orant pro credentibus pro perseverantia; quæ tum scitur, cum perseveratum est ad finem. Sic & speramus orantes.

AD II. *Habere vitam et in spe sc. nō in re: Rom. 5. Spe enim salvi facti sumus. Ideo monet idem Ioan. in ep. 2. Videte vosmetipsos, ne PERDatis, qua operati estis. Sic Heb. 3. Videte, ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis descendendi à Deo viuo. &c. Participes enim Christi effecti sumus, si tamen initium usque ad finem firmum retineamus. Quia opus Perseuerantiam.*

AD III. Qui habent pignus hereditatis, hanc certi consequentur: mo-

do conferent illud: At se habere quis scit, nisi cui reuelavit Deus: Et huiusmodi promissiones vniuersales implicitè sunt conditionatæ, alibi scilicet expressis conditionibus.

Deinde rogat Deum Apostolus, ut illuminet oculos Ephesiorum, ut intelligant quæ sit spes vocationis; non ut sciant se esse prædestinatos.

AD IV. *Scientes sc. se & Siluanum, & Timotheum; non ipsos vos Thessalonicenses, electionem vestram.* Deinde loquitur ibi de scientia ex signis non ex reuelatione.

AD V. Non omnes Vocati sunt Electi: Mat. 22. Multi sunt vocati; pauci verò electi. Itaque loquitur de Vocati secundum propositum. De his verò scit nemo: Aug. l. de bono perseu. c. 13. Quis nouit sensum Domini?

AD VI. Priora docent, Electi non posse perire: at non quemquam scire se esse electum. Posterius docet Paulum bene sperasse de salute Cor. & Ephesiorum. Monet igitur S. Aug. *ibid. c. 22.* ut cogitantes de electis utamur prima & secunda persona, ut bene sperantes: at de reprobis tertiâ, ut auditoribus malè ominemur.

QVÆSTIO LXVIII.

Fides & Iustitia an sit propria electorum, amittique possit?

CALVINVS Inst. 3. c. 2. §. 11. Proprietatem affirmat; Amissionem negat. Solus ait, *electi semine incorruptibili DEVS in perpetuum regerant, ut nunquam dispareat semen vita in eorum cordibus insitum.* Et §. 12. *Hoc tenendum est; quamuis exigua sit; ac debilis in electis fides; quia tamen si-*

ritus Dei certa illis arrha est, ac sigillum suae adoptionis, nunquam ex eorum cordibus deleri posse eius scripturam. Sicidem in Antid. ad sess. 6. c. 10. 13. 14. Atque hic error proprius est Calvini eiusque sequacium.

SVADET istis FVNDAMENTIS suis.

1. Fidem esse propriam electorum.
2. Fidem amitti nunquam posse.
3. Sola fide homines iustificari.
4. Qui fidem habet, esse de fide sua certum. Ex hoc priora consequuntur. At falsum esse hoc fictumque liquet supra quaest. 56.

5. Cant. 8. *Aqua multa non potuerunt extinguere caritatem, neque flumina obruent illam.* Ergo minus fidem, sine qua illa esse nequit. Sic & Ioan. 4. *Qui biberit ex hac aqua, &c.*

6. Rom. 8. *Quis nos separabit à Caritate Christi? Certus sum, quia neque mors, &c.* Nam 1. Cor. 13. *Caritas nunquam excidit.*

7. 1. Ioan. 3. *Qui natus est ex Deo peccatum non facit, quoniam semen illius in eo manet; & non potest peccare, quoniam ex Deo natus est.*

LVTHERANI plerique repugnant Calvinianis, asseruntque electos posse labi: at *Pet. Martyr in Rom. 8. & Kenn. in Examine Conc.* negant fieri posse, quin ante mortem redeant ad fidem; Lutheranos tamen error de fide praedestinationis cogit, ut credant nullum fidelium esse reprobum posse: cum ex fide certi esse praedestinationis debeant.

AVTOR. Fides & iustitia nec solis insunt electis; nec immobiliter; ut Calvinistae fingunt: nec reciproce sub vitæ finem, ut Lutheranis placet: sed amitti etiam finaliter potest.

1. Ita S. Scripturae in *Antichristop.* 4. 9. 37.

2. Exempla sic docent lapsorum: Adami, Davidis, & Petri, iustitiam amitti posse, ac recipari: Luciferi, Saulis, Salomonis, Simonis Magi, & Iudæ, docent, iustos excidere reprobosque manere.

3. Sic Traditio, & Ecclesiae definitio contra Iovinianum ob id damnatum, teste S. Hieron. lib. 2. contra Iovi-

nian. *August. heresi. 82.* Sic & San. Patres.

4. RATIO euincit. 1. Quia nullus habitus impedit ex necessitate actum contrarium; inclinat enim ad actum quisque suum; non necessitat: ergo habens fidei habitum facere actum infidelitatis potest, id est, perdere habitum fidei, reddique simpliciter infidelis, & inimicus Dei. At, ut Sectarij volunt, omne peccatum excutit fidem iustificantem: *Item*, omnia opera iustorum ex se esse peccata mortalia Quæ planè implicat. Et eccubi vlla Scriptura promittit, iustum nunquam lapsurum?

2. Quia baptizati verè accipiunt fidem, ut concedunt Lutherani; Calviniani volunt etiam nasci Sanctos ex fidelibus; at cum adoleuerunt multi grauisimè peccant, damnanturque multi. Item omnes Catholici sunt baptizati; & tamen nos damnari perpendunt.

3. Si fides amitti nequit, unde igitur tot hæretici: Quorum tot admonitiones ut timeant fideles, caueant, perseuerent? &c.

4. Quia Sectariorum opinio inducit desperationem; cum enim se se quotidie peccare experiantur: cum de futuris euentibus nil certi spondere sibi possint; iuxta Prou. 27. *Ne gloriaris in crastinū, ignorans quid superuentura pariat dies:* Eccl. 11. *Ante mortē ne laudes quemq;* Iac. 4. *Ignoratis quid eris in Crastino,* Idcirco nullus esse certus perfecterantiae potest. Hæc incertitudo; illa peccandi cōsuetudo; ista peccati vis ut fidem extinguat: illa multitudo, quod omnia opera bona ex se sint peccata: alia peccan-

peccandi coacta necessitudo, &c. quam spei scintillam relinquent?

DICO AD I. Caluini fundamentum, patet supra q. 66. Deinde, Eccl. 9. *Nescit homo an odio, an amore dignus; sed OMNIA IN FUTURUM reseruantur INCERTA.* 1. Cor. 4. *Nihil mihi conscius sum; sed non in hoc iustificatus sum. Qui autem indicat me, Dominus est.*

IN STAT contra prius Caluinus *Inst.* 3. cap. 2. §. 38. ibi non agi de Notitia fidei; sed de beneficijs & flagellis Dei, quæ probris ac reprobis iuxta accidunt: proinde certitudinem iustitiæ ac salutis sumi oportere ex interna fide, non ab euentu beneficiorum ac flagellorum.

AT Salomon ita ratiocinatur. Si posset homo cognoscere ab Deo diligere, aut odio haberi, cognosceret ex beneficijs Dei: at hinc non potest; cum sint communia bonis & malis. Nil ibi de interna fide. Dein: Quomodo omnia in futurum incerta; si ex fide illa sit certitudo? Demum Caluinus vbi supra dat causam, cur nolit Deus nos cognoscere, diligamurne an odio habeamur; *Quia id facit, ad vanitatem humani ingenii arguendam: cum in rebus scitu maxime necessarijs tanta hebetudine teneatur.* Ergo nulla est certitudo.

AD II. Nemo certus est de præfenti iustitia, ergo minus de Perseuerantia. Ideo S. Scriptura nos hortatur ad timorem, non ad securitatem.

AD III. Incerta est perseuerantia in gratia: ergo & incerta est Scientia prædestinationis.

AD IV. patet supra quest. 56.

AD V. *Aque multa sūt tribulationes, quæ stante caritate, vincuntur facile.* Quia, 1. Cor. 13. *Caritas omnia suffert. &c.* Nō igitur is loc⁹ probat, amitti ca-

ritatem non posse. *Quia Apoc. 2. Caritatem primam reliquisti. Memor esto unde excideris.*

AD VI. *Non sicut, manente caritate: at hac deficcata, Gal. 5. à gratia excidisti.* Illud *Certus sum, &c.* in eo qui, i. persuasus sum, de certitudine loquitur. Moralit, seu Coniecturali quæ ex signis habetur. Vnde S. Hieron. *Confido, vertit. Ita Rom. 14. Certus sum, quoniam plenus es dilectione, id est, Confido: & illa nunquam excidit ex se; at nos subinde ex ipsa excidimus.*

AD VII. I. *Qui natus est ex Deo, id est, ait Aug. l. 4. ad Bonif. c. 7. regeneratione secundâ ad gloriam; non primâ ad gratiam; non potest peccare.*

2. Bern. Serm. 23 in Cant. *Semen Dei, id est, gratia prædestinationis præditus non potest peccare, id est, licet subinde peccet, tamen respicit finaliter.*

3. Aug. l. de nat. & grat. c. 14. *Non potest peccare: id est, non debet.*

4. Idem: *Qua natus ex Deo, nō potest etiam venialiter peccare; at quia peccat, eatenus non est natus ex Deo.*

5. Et optimè: *Non potest lethaliiter peccare, quatenus manet Dei filius; licet venialiter peccet: quia Semen, id est, caritas manet in peccante venialiter.*

QVÆSTIO LXIX.

An homo post iustificationem maneat peccator & iniustus?

CALVINISTÆ, & omnes, qui commiscantur Teeturam peccatorum, ac Imputatitiam iustitiam, affirmant, cum Caluino *Inst.* 3. ca. 11. §. 3.